

מ"ת 38554/08/13 - עלי דסוקי, מהר אהווידי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 יוני 2014

מ"ת 38554-08-13 מדינת ישראל נ' דסוקי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם יעקב - סג"נ

מבקשים
1. עלי דסוקי
2. מהר אהווידי

מדינת ישראל

נגד
משיבה
החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר להורות על שחרורם של המבקשים לחלופת מעצר.

2. ביום 26/08/13 הוגש נגד המבקשים כתב אישום המייחס להם עבירת רצח, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירה של נשיאת נשק.

על פי המתואר בכתב האישום, קשרו המבקשים קשר לבצע מעשה שוד תוך שימוש בנשק חם. ביום 12/05/09 הצטיידו המבקשים באקדח אותו נשאו שלא כדין ובסביבות השעה 09:00 בבוקר הגיעו ברכב אפור לפתח תקווה כשהם מצוידים באקדח והמבקש 1 מצויד בכובע גרב.

המבקשים עצרו את הרכב בסמוך לעסקו של ארנון יעקובסון ז"ל והמתינו לשובו. המנוח היה בעל עסק להמרת כספים הממוקם ברחוב אנה פרנק 3 בפתח תקווה ונהג להגיע מדי יום לסניף בנק הפועלים שברחוב חובבי ציון בפתח תקווה כדי להפקיד שיקים ולמשוך כסף מזומן בסכומים של מאות אלפי שקלים.

בסמוך לשעה 10:00 שב המנוח מהבנק, החנה את רכבו בחניה הצמודה לעסק ויצא מהרכב כשהוא נושא תיק שהכיל ₪ 200,000 במזומן. לאחר מכן הגיעו המבקשים ברכב המילוט וחסמו את המנוח כשהם חונים במקביל לכלי רכב שחנו במקום. המבקש 1 יצא מהרכב שהוא מצויד באקדח ורעול פנים, רץ לעבר המנוח, כופף אותו תוך שהוא אווז בצווארו בחוזקה, ירה לעברו שלוש יריות ונטל את התיק. בהמשך נמלט המבקש 1 ברכב המילוט בו המתין לו המבקש 2.

כתוצאה מהירי נקבע מותו של המנוח בבית החולים.

3. בדיון שהיה בבית משפט זה בבקשה למעצר עד תום ההליכים נקבע כי קיימות ראיות לכאורה המצדיקות את מעצרם של המבקשים עד תום ההליכים.

על החלטה זו הוגשו עררים לבית המשפט העליון על ידי שני המבקשים.

בהחלטה שניתנה בעררים בבש"פ 1273/14 ו-1274/14 קבע בית המשפט העליון מפי כב' השופט עמית כי קיימת חולשה ראייתית מסוימת באשר שאלה היא אם ליבת חומר הראיות מביאה בהכרח למסקנה מרשיעה. מאידך, קבע בית המשפט העליון, לא ניתן להתעלם מהפוטנציאל הראייתי ומהאינטרס המגולם בעילת המעצר.

בית המשפט העליון הורה להחזיר את הדיון לבית משפט זה על מנת שיבחן חלופת מעצר **הדוקה** עבור המבקשים.

4. בעקבות החלטת בית המשפט העליון, הורה בית משפט זה על הגשת תסקירי מעצר.

בעקבות המלצה שלילית של שירות המבחן, הורה בית משפט זה על מעצרו של המבקשים עד תום ההליכים.

על ההחלטות הללו בעניינם של המבקשים הוגשו עררים לבית המשפט העליון.

בהחלטה בעררים אלה, בש"פ 3154/14 ו-3155/14 החליט בית המשפט העליון, שוב מפי כב' השופט עמית, כי לאחר עיון בתסקירים השליליים הוא מגיע לכלל מסקנה כי חלופת מעצר הדוקה אינה בנמצא.

בית המשפט העליון מגיע למסקנה זו לאור העובדה כי לגבי שני המבקשים קיימת רמת סיכון גבוהה, כפי שקבע שירות המבחן וכי לגבי שניהם חלופה ביתית אינה מתאימה.

5. בעקבות החלטתו האחרונה של בית המשפט העליון הוגשה בקשה זו.

במסגרת הבקשה הציעו המבקשים חלופה כדלקמן:

המבקשים ישהו במעצר בית בביתו של אביו של המבקש 1 ברחוב סולטני 77 בכפר קאסם.

על המבקשים יפקח מאבטח צמוד בשכר מטעם חברת אבטחה מאושרת כדין. הפיקוח יהיה למשך 24 שעות ביממה.

עוד מוצע להפקיד ערבויות מתאימות ולהתקין איזוק לקטרוני.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה ולטענתה חלופה שכזו פוגעת בעקרון השוויון כפי שנקבע בבש"פ 2358/08 ובבש"פ 7445/09.

עוד נקבע שם כי קיים ניגוד עניינים מובנה בין העובדה שהמשמורנים נשכרו ומועסקים על ידי העצור או מי מטעמו.

עוד טענה ב"כ המשיבה כי המפקח האמור לפקח על עבודת המאבטחים הוא בעל עבר פלילי אשר הורשע בשנת 2008 בין השאר בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

המאבטחים אשר אמורים לבצע את פעולת הפיקוח בפועל, לא התייצבו היום לחקירה בבית המשפט אך ב"כ

המשיבה לא ביקשה לדחות את הדיון בשל כך ולא עמדה על חקירתם.

7. באשר לעקרון השוויון יש לומר שבחברה אידיאלית אכן, בשל עקרון זה לא יהיה זה מן הראוי להורות על שחרור ממעצר לחלופה כמו החלופה המוצעת לאור העובדה שחלופה כזו יכול להרשות לעצמו רק מי שהפרוטה מצויה בכיסו, ואילו עצור עני ישאר במעצר רק בשל חסרון כיס.

לדאבוני, איננו חיים בחברה אידיאלית.

כידוע, מי שהפרוטה מצויה בכיסו זוכה לייצוג משפטי טוב יותר, לרפואה טובה ומהירה יותר וככלל יכול להרשות לעצמו שירותים ומוצרים שהעני אינו יכול להרשות לעצמו.

אני סבור שהקביעה לפיה אין לשחרר לחלופה מהסוג המבוקש בשל עקרון השוויון חוטאת לעקרון חוקתי אחר והוא העקרון בדבר זכותו של אדם לחירות.

זכות זו לחירות היא זכות חוקתית יסודית שכל אדם זכאי לה ואם החירות נפגעת בשל פגיעה בעקרון השוויון, אני סבור שעל עקרון השוויון לסגת מפני עקרון החירות.

חירותו של אדם חשובה יותר מהחלת עקרון השוויון בצורה דווקנית על כלל החברה.

אדם שחירותו ניטלה ממנו בהכרח אינו שווה לאחר אך לעומת זאת, מי שמופלה לרעה עדיין יכול להיות בן חורין.

לכן אני סבור שעל עקרון השוויון לסגת בפני עקרון החירות ויש להעדיף את הפתרון הרע המנציח את אי השוויון אך מקנה חירות על הפתרון הרע יותר המנציח את השוויון אך שולל את החירות.

8. באשר לחברת השמירה עצמה.

החברה, UN SECURITY היא חברה עתירת ניסיון במשימות אבטחה ושמירה והמאבטחים עברו את כל ההכשרות המבוקשות והם בעלי תעודות הסמכה מיוחדות של משטרת ישראל. לחברה רשיון ממשד המשפטים לתאגיד שירותי שמירה. כמו כן יש לה רשיון לפעול כקבלן כוח אדם.

מבדיקה שנערכה על ידי ב"כ המשיבה, למאבטחים המוצעים אין עבר פלילי.

כזכור, טענה ב"כ המשיבה כי למפקח על המאבטחים יש עבר פלילי ולכן לא ניתן לסמוך עליו. אינני סבור כמותה. מי שאמור לבצע את עבודת הפיקוח בפועל הם המאבטחים, הם גם אלה אשר אמורים לדווח למשטרה במקרה של הפרת תנאי השחרור.

תפקידו של המפקח על המאבטחים הוא מנהלתי גרידא, עליו לוודא שהם הגיעו לעבודתם בשעה היעודה ועומדים בתנאי העסקתם על ידי החברה. לאותו מפקח אין כל מגע עם המבקשים והוא לא אמור לדווח על הפרה של תנאי השחרור מאחר והוא לא נמצא שם ואינו אחראי על הפיקוח על המבקשים.

9. כפי שתואר בפני, מעצר הבית אמור להיות בבית בכפר קאסם. לבית שתי קומות, כל חלונותיו מסורגים ויש לו פתח כניסה ויציאה אחד. לבית אין מרתף.

10. בפסק הדין בבש"פ 1811/06 בעניין מולנר קבע בית המשפט העליון מפי כב' השופטת חיות כי מדובר במאבטחים צעירים, יוצאי צבא, נטולי עבר פלילי ואין סיבה לחשוד שהם לא ידווחו על הפרת תנאי השחרור, יותר מאשר יש לחשוד בכך מראש בבן משפחה קרוב.

באותו עניין קבעה כב' השופטת חיות כי אין לקבל את הטענה בפגיעה בשוויון בין נאשמים. לטעמה, מדובר באי שוויון מובנה הנובע מאמצעיו ומנתוניו אינדיבידואליים של כל נאשם ונאשם.

11. לאור כל האמור ומאחר והשתכנעתי שמדובר בחלופת מעצר הדוקה כפי שהתכוון אליה כב' השופט עמית בבש"פ 1273/14, אני מורה על שחרורם של המבקשים בתנאים כדלקמן:

1. המבקשים יהיו במעצר בית מלא ומוחלט בבית אביו של המבקש 1 ברחוב סולטני 77 בכפר קאסם.

2. המבקשים יאזקו באיזוק אלקטרוני.

3. על המבקשים ישגחו המאבטחים חוסין מסארווה ת"ז 304969850 ו-וועאד מסארנה ת"ז 311232276 ורותם לוי ת"ז 026495671.

בכל שעה משעות היום ישהה אחד מן המאבטחים הנ"ל ביחד עם המבקשים וישגחו על קיום תנאי השחרור.

במקרה של הפרה, ידווחו המאבטחים למשטרת ישראל באופן מיידי.

4. כל אחד מן המבקשים יחתום על התחייבות עצמית בסך של 75,000 ₪.

5. כל אחד מן המבקשים ימציא שני כתבי ערבות צד ג' בסך של 50,000 ₪ כל אחד.

6. כל אחד מן המבקשים יפקיד במזומן או בערבות בנקאית סך של 50,000 ₪.

יובהר כי השחרור יבוצע רק לאחר שיתקיימו **כל** תנאי השחרור שקבעתי.

המזכירות תשלח עותק מן ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשע"ד, 24 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה

עמוד 5